

iii) Unionin yleisen tuomioistuimen tuomiolla rikotaan SEUT 107 artiklan 1 kohtaa ja SEUT 296 artiklaa, koska jaosto sovelsi ratkaisussaan Euroopan komission yksityistä velkojaa varten valitsemien kriteerien osalta oikeudellisesti virheellistä lähtökohtaa. Euroopan komissio ei päätöksessään perustanut päätelmiään yksityistä velkojaa varten valitsemiensa kriteerien osalta analyysiin eikä tietellisiin perusteisiin, minkä vuoksi unionin yleinen tuomioistuin ei voinut millään perusteella yhtyä komission argumenttiin.

iv) Unionin yleinen tuomioistuin tulkitsi ja sovelsi asetuksen (EY) N:o 659/1999 14 artiklaa ja SEUT 296 artiklaa virheellisesti, koska Euroopan komissio oli päätöksessään velvollinen ilmoittamaan takaisin perimistä koskevan vaatimuksen taustalla olevan tuen suuruuden korkoineen, ja tässä yhteydessä korko on määritettävä Euroopan komission vahvistaman asianmukaisen määrän mukaisesti, mitä ei tapahtunut, joten komission toimi ei ole perusteltu.

(¹) EYVL L 83, s. 1

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Commissione Tributaria Regionale per la Toscana (Italia) on esittänyt 21.5.2013 — Equoland Soc. coop. arl v. Agenzia delle Dogane

(Asia C-272/13)

(2013/C 207/53)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Commissione Tributaria Regionale per la Toscana

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Equoland Soc. coop. arl

Vastapuoli: Agenzia delle Dogane

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (¹) 16 artiklan ja direktiivin 2006/112/EY (²) 154 ja 157 artiklan nojalla se, että maahantuodut tavarat on tarkoitettu muuhun varastomenettelyyn kuin tullivarastomenettelyyn, eli arvonlisäverovarastoon, riittävää, jotta maahantuonnista kannettavan arvonlisäveron maksamisesta voidaan vapauttaa myös, jos siirtäminen ei tapahdu fyysisesti vaan ainoastaan paperilla?
- 2) Ovatko kuudes direktiivi EY 77/388/ETY ja direktiivi 2006/112/EY esteenä käytännölle, jonka nojalla jäsenvaltio vaatii, että maahantuonnista kannettava arvonlisävero on maksettava, vaikka tämä arvonlisävero on maksettu — virheen tai sääntöjenvastaisuuden vuoksi — käännettyä veron-

maksuvelvollisuutta (reverse charge) koskevan järjestelmän avulla sisäistä laskutusta käyttäen ja se on samalla merkitty myyntejä ja ostoja koskevaan kirjanpitoon?

- 3) Onko se, että jäsenvaltio vaatii maksettavaksi arvonlisäveroa, joka on jo maksettu käännettyä veronmaksuvelvollisuutta (reverse charge) koskevan järjestelmän avulla sisäistä laskutusta käyttäen ja joka on samalla merkitty myyntejä ja ostoja koskevaan kirjanpitoon, arvonlisäverotuksen neutraalisuuden periaatteen vastaista?

-
- (¹) Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste 17.5.1977 annettu kuudes neuvoston direktiivi 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1).
 - (²) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL L 347, s. 1)
-

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Pontevedra (Espanja) on esittänyt 21.5.2013 — Pablo Acosta Padín v. Hijos de J. Barreras S.A.

(Asia C-276/13)

(2013/C 207/54)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Pontevedra

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Pablo Acosta Padín

Vastaaja: Hijos de J. Barreras S.A.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko SEUT 101 artiklan (aikaisemmin EY:n perustamissopimuksen 81 artikla yhdessä sen 10 artiklan kanssa) ja SEU 4 artiklan 3 kohdan kanssa sopuoinnussa oikeudenkäyntiasiamiesten palkkiotaulukoista 7.11.2003 annetun kuninkaan asetuksen 1373/2003 kaltainen sääntely, jonka mukaan oikeudenkäyntiasiamiehille maksettaviin palkkioihin sovelletaan vähimmäispalkkio taulukkoa, jonka mukaisia määriä voidaan korottaa tai alentaa vain 12 prosentilla, jos jäsenvaltion viranomaisilla, tuomioistuimet mukaan lukien, ei ole todellista mahdollisuutta poiketa erityisolosuhteissa lainsäädäntöön kuuluvassa taulukossa vahvistetuista vähimmäismääristä?
- 2) Voidaanko kyseessä olevan palkkiotaulukon soveltamiseksi siten, että jätetään soveltamatta siinä vahvistettuja vähimmäissummia, pitää erityisolosuhteina tilannetta, jossa palkkiotaulukon mukainen palkkio on täysin suhteeton tosiasiallisesti suoritettuun työn määrään nähden?